

בתי המשפט

תק 001983/06	בית משפט לתביעות קטנות פ"ת	
05/11/2006	כב' השופט (בדימוס) שטרסמן גבריאל	בפני

בעניין: 1. אהבה דרשר – ת.ז. 3466869
2. לילך דרשר – ת.ז. 38306049

התובעות**נגד**

1. דו איט מועדון כושר בע"מ
2. דקלה כחלון
3. אוהד כהן - ת.ז. 029029915

הנתבעים**פסק דין**

1. התובעות נרשמו למכון הכושר הנתבעת מס' 1, השייך לנתבע מס' 3.
2. ב-3.4.2006 נרשמו התובעות למכון הכושר וכל אחת מהן שילמה 1,050 ₪ (בתשלומי אשראי; אין מחלוקת בנושא זה).
3. בסעיף 3 לתקנון הנתבעת, שצורף לכתב התביעה, נאמר ש"אין אפשרות לביטול המנוי, אלא אם מכון הכושר חדל לתת את שירותיו". התובעות היו מודעות לסעיף זה, אולם הן טענו שהיו רשאיות להודיע על ביטול המנוי מן הטעם, שמיד עם תחילת השימוש בשירותי המכון החלו במקום שיפוצים נרחבים, שנמשכו שבועות אחדים. שירותי המכון הועברו למסדרון.
4. בין בעלי הדין התנהלו מגעים לא ידידותיים ביותר לאחר שהתובעות הודיעו כי אין בדעתן להמשיך להתאמן במכון, כשהתנאים אינם תנאים והן דרשו את החזר כספן. פרטי השיחות מפורטים בכתב התביעה ואין צורך לפרטן שוב.

5. הנתבעים לא הגישו כתב הגנה ולדברי בעליה ומנהלה של הנתבעת מס' 1, הנתבע מס' 3, הגיע כתב התביעה אליו במאוחר ומכל מקום לא היה בידיו סיפק להגיש כתב הגנה.
6. מכיוון שטענתו של הנתבע לא עלתה בקנה אחד עם לוח הזמנים, הוא לא התנגד לקיום הדיון והשמיע את טענותיו כנגד התביעה בעל פה.
7. הנתבע מס' 3, שדיבר בשמו ובשם הנתבעת מס' 1, אמר שהובטח לתובעות כי כספן יוחזר להן בגין התקופה שבה נערכו השיפוצים במקום.
8. התובעות טענו, כי גם אם הובטח להן החזר, הוא לא נעשה בפועל וכל הסכום שחוייבו בו, אכן שולם לנתבעת מס' 1.
9. הנתבעת מס' 2 פוטרה בינתיים על ידי הנתבע מס' 3, בלא כל קשר לפרשה זו.
10. הנתבע מס' 3 העיד, כי הביע בזמנו נכונות לבטל את המנוי של התובעת מס' 1 אך התובעת מס' 2 אמרה לו כי הדבר יגרום לקרע במשפחה ודרשה לבטל את שניהם, דבר שהנתבע מס' 3 לא הסכים לו והוא אף הודיע, שבתנאים כאלה לא יבטל את המנוי כלל.
11. בית המשפט שקל את העובדות שהועלו בפניו והגיע למסקנה, שדין התביעה להתקבל בחלקה, כך שדמי השימוש במכון יוחזרו לתובעות בניכוי שלושת השיעורים הראשונים.
12. בית המשפט בדעה, כי התנאי המגביל בתקנון החברה בדבר אי החזרת דמי המנוי מנוגד לתקנת הציבור משום שהוא מוציא לכאורה כל אפשרות של החזר, גם אם זה מוצדק מסיבה אחרת כלשהי מלבד הפסקת השירות על ידי הנתבעת.
13. יתר על כן, בית המשפט בדעה, כי רישומן של התובעות לא נעשה בתום לב על ידי הנתבעים, שכן השיפוצים והשינוי בתנאי השימוש במכון נשתנו מיד עם תחילת אימוניהן. שינוי תנאים זה, דינו כאי מתן שירותים גם לפי לשונו של התקנון.

14. התובעות שילמו 2,100 ₪ לחצי שנה.
15. אין דרך למדוד בדיוק את "מחירו" של אימון במכון הכושר, משום שמספר הפעמים שלקוח משתמש במכון אינו קבוע. לפי טופס ההרשמה, מחיר השימוש במכון הוא 175 ₪ לחודש. בהנחה של משתמש במכון מבקר בו פעמיים-שלוש בשבוע, כלומר כעשר פעמים בחודש, הרי המחיר של כל ביקור הוא כ-18 ₪.
16. התוצאה היא, שהנתבעים מס' 1 ו-3, ביחד ולחוד, ישלמו לשתי התובעות ביחד ולחוד את הסכום של 1,992 ₪. סכום זה ישא ריבית כדין והצמדה מיום 1.5.2005 ועד לתשלום המלא בפועל.
17. כמו כן ישלמו הנתבעים לתובעות הוצאות משפט בסך 400 ₪. סכום זה ישא ריבית כדין והצמדה מיום הגשת התביעה ב-19.6.2006 ועד לתשלום המלא בפועל.
18. התביעה נגד הנתבעת מס' 2 תימחק ללא צו להוצאות.
- המזכירות תשלח מיד בדואר רשום את פסק הדין לכל הצדדים לפי כתובותיהם הרשומות בכתבי בי דין.**
- ניתן היום י"ד בחשוון תשס"ז, 5 בנובמבר 2006, בלשכה, בהיעדר הצדדים.

ג. שטרסמן

שטרסמן גבריאל 1983/06-54678313

שופט (בדימוס)

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה